

Emanuel Grim (1883 – 1950)

Grim Emanuel (pseud. Ema G, Promienisty, Ślązak; ur. 1 stycznia 1883 w Karwinie (Śląsk Cieszyński), zm. 18 października 1950 w Cieszynie) – ksiądz katolicki, literat, działacz społeczny i polityczny, z zamiłowania folklorysta, śląskoznawca.

Pochodził z rodziny górniczej. Szkołę podstawową ukończył w miejscowości rodzinnej, w latach 1896-1904 uczył się w Gimnazjum Macierzy Szkolnej w Cieszynie. Należał w tym czasie do tajnych organizacji: **Promień** i **Jedność**. W 1904 roku uzyskał świadectwo maturalne i podjął studia teologiczne w Widawie. Po czterech latach studiów otrzymał święcenia kapłańskie. Pierwszą placówką ks. Grima był Rychwałd. Później pracował w dwóch placówkach - w Zebrzydowicach i Jabłonkowie. W roku 1913 objął probostwo w Górkach Wielkich, a w 1917 w Istebnej, gdzie zarządzał parafią aż do wybuchu wojny. W latach 1935-1937 był proboszczem i dziekanem w Skoczowie, ale po tym okresie powrócił do Istebnej. W czasie pracy w Istebnej aktywnie współpracował ze środowiskiem literackim i artystycznym - utrzymywał bliskie kontakty z **Zygmuntem Wasilewskim**, **Janem Sztaudyngrem**, **Feliksem Nowowiejskim**, **Julianem Fałatem**, **Janem Kugli-nem** i innymi. Od 1926 roku pełnił funkcję członka Rady Wojewódzkiej w Katowicach, był bliskim współpracownikiem wojewody **Michała Grażyńskiego**. W swojej działalności społeczno-politycznej był związany ze Związkiem Śląskich Katolików, od 1929 roku był jego prezesem. W roku 1938 został wiceprezesem Okręgu Śląskiego Obozu Zjednoczenia Narodowego.

Z jego twórczości najbardziej znana jest poezja: "Znad brzegów Olzy", "Znad źródeł Olzy". Wśród jego innej twórczości znajdziemy między innymi dramaty: "Jasełka śląskie", "Dwa orły śląskie", "Pięć chwil z życia Stalmacha i Miarki", "Wanda", "Dla Ciebie Polsko!". Warto też wspomnieć o jego działalności publicystycznej, w której pisał o znanych śląskich postaciach - o **Pawle Stalmachu**, **Karolu Miarce**, czy księdzu **Józefie Londzinie**.

W jego twórczości można też znaleźć "Baśnie z Podbeskidzia", "Bojki śląskie", poemat "Ondraszek" oraz najbardziej cennie przez środowisko literackie "O Kubie szłaśniku i jego cór-

ce Dorce", "Istebna" oraz "Ze wspomnień". Na okres międzywojenny przypada najbardziej płodny okres jego twórczości.

Za działalność w okresie międzywojennym uzyskał szereg odznaczeń państwowych, między innymi: Złoty Krzyż Zasługi, Order Odrodzenia Polski, Gwiazdę Śląską, Krzyż Śląski i Srebrny Wawrzyn Polskiej Akademii Literatury. Czas drugiej wojny światowej spędził w Krakowie i w Chochołowie koło Zakopanego. W 1945 r. powrócił do Istebnej, trzy lata później w „Zaraniu Śląskim” opublikował swoje ostatnią publikację - szkic pt. "Stulecie Tygodnika Cieszyńskiego”.

Nie działał już społecznie po wojnie, choć sympatyzował z ruchem Księży Patriotów, współpracował też ze świeckim Caritasem. Pochowany został na cmentarzu przy kościele w Istebnej.